

I = interviewer, P = Participant

Quotes	Codes
...	
I สมมติว่าผมเป็นคนไข้ หมอมาช่วยผม ใส่เครื่องหัวใจเอาไว้ ถึงคราวนี้ หมอนั้นเห็นว่า คนไข้คนอื่นนั้นต้องการเตียงอีกเยอะ จริงๆ ผมโอกาสรอดตั้งแต่แรกก็ยากแล้ว	
P อ้า	
I ญาติเพิ่งเดินทางมาถึงตั้งแต่ต่างจังหวัด มาบอกว่า ที่หมอใส่เครื่องให้ผมมัน ให้ถอดนะ	
P อืม!	
I หมอบอกว่าหมอไม่กล้าถอด หมอลัวจะผิด	
P อืม!	
I ถึง ญาติบอกว่า นี่คนไข้เคยเขียนไว้แล้วว่าถ้าใส่อะไรไป ให้ถอดได้ คุณ (ชื่อ)	
P ก็ถอดได้ ถ้าว่าถอดได้ก็คือถอด	
I แล้วคุณ (ชื่อ) ว่าคนเราควรเขียนเอกสารแบบนี้มั๊ย	
P แบบว่า ถ้าคนไข้เขียนไว้ ว่าถ้าใส่อะไรไว้ฉันหรือคือให้ถอด ไข่มั๊ย คือโดยที่ว่าแหล่งไม่ได้แล้ว คือแหล่งว่า เราพูดไม่ได้แล้วโอที่เขียนไว้นั้น	
I อ้า	
P ถึงหมอหยิบมาถึงก็ว่า "ถูกต้อง"	
I ใช่ครับ	
P ถูกต้อง เอ้อ! บางทีคนไข้เขียนไว้ให้กับคุณหมอ หรือว่าคนไข้เขียนไว้ให้กับญาติ ว่าถ้าว่าหมอใส่อะไรฉันหรือ สมมติว่า ขอโทษนะผมใช้คำหยาบ สมมติว่า หือ ผมเขียนไว้แล้ว คนไข้เขียนไว้แล้ว เหมือนหมอว่า ถ้าเราถอดได้แล้วจะทำหรือ ถึงว่า สมมติว่า คนไข้แหล่งไม่ได้ เค้เขียนก็เท่ากับว่าเค้ก็เขียนไว้ก่อนหน้านี้เพื่อว่า เค้านั้นแหล่งไม่ได้ ถ้าเค้แหล่งได้ก็ไม่ต้องเขียนก็ได้ เค้เขียนดักไว้ก่อนว่าเพื่อว่า รักษาไปๆ หมอถามไม่ได้ คือเขียนไว้ ความคิดคนไข้คือเขียนไว้ว่า ถ้าเค้ ยกตัวอย่างว่าหมอ ใส่สายอะไรต่ออะไรก็แล้วแต่ ใส่ไว้แล้ว ใส่ไว้ก่อนแล้ว ก็ว่าฉันหรือ ให้ถอด หรือว่า ไม่ต้องใส่	
I ครับถูกต้องเลย	
P ครับ คือว่าถ้าฉันหรือคือว่าไม่ต้องใส่ แล้วฉันนั้น คือนั้นแหล่งว่าคนไข้แหล่งไม่ได้ แล้วฉันนั้น หมอว่าหรือก็ว่า วิสัยนั้น มีสายนั้นมีสายนี้ สายคนไข้ เขียนไว้แล้วว่าไม่ต้องใส่ก็ไม่ต้องใส่	
I คุณ (ชื่อ) ว่าเราควรจะ หมอนิ ควรจะไปชวนคนไข้ให้เขียนไว้ก่อนมั๊ย ถ้าลองนึกถึงตัวคุณ (ชื่อ) เอง ถ้าหมอมานะแนะนำว่ามี ...	
P เหมือนหมอแหล่งนั้น มันคือ ถ้าสมมติว่ารักษาไปแล้วหมอคุยให้เค้ฟังฉันนี้ ได้เหมือนกัน ต้องการที่ว่า ... ต้องการให้ผู้ที่ป่วยนั้นเขียนไว้ ว่าถ้าว่าหมอทำอะไร จะใส่สายอะไร จะให้ใส่ไหมให้ใส่คือระบุไว้ได้ คือระหว่างเหมือนกับที่หมอว่า คือพูดไม่ได้	

ถ้าพูดได้อยู่ไม่พริบ ถ้าหลงอยู่ได้คือว่าหลงอยู่ได้จนว่าเสียชีวิตอะนะ บางคนหลงจนเรียกว่าสั่นลมไปเลย	
I ลองชวนคิด ถ้าเป็นคุณ (ชื่อ) เองนิ ถ้าหมอชวนคุณ (ชื่อ) ทำนิ คุณ (ชื่อ) คิดยังไงครับ	
P ก็ผมว่า ในจุดนี้ สักเดียวก่อนแล สำหรับผมอะนะ ผมว่าในจุดนี้สักเดียวแล	
I เป็นเพราะอะไรครับ	
P ในจุดที่ว่าหมอมว่าที่ว่าไอเขียนไอนั้นไว้ก่อน ที่ถ้าว่าคนไข้ไอไหน่หรือสมมติว่าคนไข้หลงไม่ได้นะ คือไอนั้น ซักเดียวก่อน	
I ให้นั้นซักเดียวก่อน	
P ข้อนี้ ไว้ก่อน ไว้ก่อนๆ	
I ถ้าคนนึงเขียนไว้เลย มันจะเป็นการยังไงครับ มันจะรู้สึกยังไงครับ ถ้าเขียนไว้เร็วเกินไป	
P มัน... ผมก็คิดว่า .. อย่าเขียนหว่าเลย อย่าเขียนหว่า เพราะว่ามันส่วนน้อย คนที่ว่าให้ไปผ่นนั้น ให้ไปผ่นนั้น คือ 100 คนนิ คิดว่าไม่มีเลย แผลงว่าผ่นนั้น ถือว่าไม่มีเลย	
I คุณ (ชื่อ) คุณเรื่องนี้กับผมรู้สึกยังไงครับ	
P ไม่เครียดครับ ฟังได้ๆ คุณอะนะ ที่ของที่ว่าสำหรับของผมเองก็คือว่า คือคิดว่าไม่ได้เครียดไหน ผมว่ารักษาให้หาย (หัวเราะ) ภูมิใจแล้วผม	
...	

Source: Supakorn Sripaew, Sawitri Assanangkornchai, Polathep Vichitkunakorn, Rungarun Kittichet.

Attitudes and perceptions towards advance care planning in elderly patients with cancer and their caregivers. (During data analysis)